

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

KOPPEKE OMHOOG
(Versie 2)

Een volks blijspel in drie bedrijven

door

Jos Berghmans

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
1997
Nr. 2381

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ELF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1 (E1 indien met muziek)

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *KOPPEKE OMHOOG* op te voeren moet de naam van auteur *JOS BERGHMANS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/Jos Berghmans
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(5 heren - 6 dames - 1 kind)

FEEL: Een Kempische boer

JAN : Zijn zoon

ELZA : Zijn schoondochter

LEENTJE : Zijn dochter

SOFIEKE : Zijn kleindochtertje

TANTANNA : Zusters van Feel

TANTIRMA : “ “ “

LEWIS : Een buurvrouw

JUUL : Een buurman

JEPPE : Zoon van Juul

BERTHA : Vrouw van Juul

GARDE : Veldwachter

TIJD : Het heden

EERSTE BEDRIJF : Een zomerse dag in Herselt

TWEEDE BEDRIJF : Een half jaar later

DERDE BEDRIJF : Tafereel I : zeven jaar later

Tafereel II : de volgende dag

EERSTE BEDRIJF

(Het geheel speelt zich af in de woning van boer Feel. Een hedendaagse boerenwoning. Ergens aan de muur hangt een foto van zijn vrouw.)

FEEL : *(Op langs zaal. Tot publiek).*

Wie heeft er in z'n leven nog zo een schone ajuin gezien? Hé??

Hélaba, dat zijn nogal kerels hé! *(Houdt twee ajuinen voor z'n borst).*

Er zijn er die het met minder moeten doen hé!! En zelf gekweekt hé!

Zo heb ik nog een hele rij staan. *(Tot foto)* : Kijk eens Marie. *(Schrikt - doet ajuinen voor z'n borst weg).* Hélaba, dat is het één en ander hé!

De salade is ook al schoon. 'k Zal morgen eens een krop meebrengen.

(Tot publiek) : Dat is waar wat ik zeg hoor. Kom morgen maar eens terug. Ik heb schone salade staan. 'k Heb ne schone hof, ook al zeg ik het zelf. Daar staat geen sprietje onkruid in. En zonder chemie hé! Spuiten, dat ken ik niet. Nee, mijnen hof, daar maak ik mijn werk van.

(Kuiست ajuin) Voor de rest doe ik niet veel meer op de boerderij. Ik heb in m'n leven hard genoeg gewerkt. *(Tot foto)* : We hebben er iets voor moeten doen hé meiske. We hebben 't niet voor niets gekregen, zeker niet. Al wat we hebben, dat hebben we met onze eigen handen verdiend, ik en ons Marie, alles! En ik stoef niet gauw, maar ... als ge hier buiten gaat staan, en ge doet zo ... *(sluit ogen)* , dan is alles wat ge

ziet van mij. Alles. Maar nu ben ik aan het uitbollen. Laat nu de jonge het maar doen. Weet U, zo een beetje voor 't eten zorgen, dat wel, dat doe ik graag. En dan kan Elza mee naar 't veld. Zo lang ze nog geen kinderen hebben,... en dan nog. Ik zou ook nog een luiertje kunnen aandoen hoor. Hélabá. En een papfles geven... Een mêm, dat zou moeilijker zijn. *(Tot foto van Marie)* : Daar had ik U in den tijd voor hé Marie. En ons Marie,... die kon de mêm geven hoor. Hélabá. En altijd dings genoeg hé. Nooit geen poedermelk moeten bijgeven hoor. Alles puur natuur. Ons Marie, ik ben bijna 28 jaar met haar getrouwd geweest, bijna 28 jaar. En nooit niet bedrogen. *(Stil)* Wel dikwijls goesting gehad... ze moest het horen. Ze zou nogal van haren tak maken. Ze zei nochtans niet rap iets, ons Marie niet. Die dacht altijd eens na voor ze iets zei. Ik niet. Ik zeg het maar zoals ik het denk. Ons Marie niet. Maar als ze iets zei, dan zei ze iets. Dan was het geklept. Tegen ons kinderen ook. Ik kon staan reklameren en ambras maken en op tijd een klets tegen hun oren, en dan luisterden ze nog niet. Ons Marie heeft er nooit een vinger naar uitgestoken. Maar als die haar mond eens opendeed, hélabá. Dan luisterden ze. Allebei. We hebben twee kinderen gehad. Allebei getrouwd. Kleinkinderen hebben we nog niet, en dat zal zo direct nog niet zijn denk ik. Want ik denk niet dat Elza kinderen kan krijgen. Neen, dat denk ik niet. Ze is er al overal voor geweest. Naar Leuven en alles. Maar er is iets niet in orde met ..., allez met ...Ik weet het niet meer, maar daar is toch

altijd iets niet in orde. (*Is intussen ajuin aan 't snipperen*) Daar wordt ge van bleite. Ons Marie kon daar ook zo van bleite sé, hé Marie. Dat de tranen zo over haar wangen liepen sé. Dat zouden ze nog eens moeten uitvinden sé, ajuin die niet pikt. Ze vinden nu toch van alles uit. Onze Jan zei in de week dat men tegenwoordig tomaten en salade kweekt op watercultuur, gewoon in 't water planten op rotswol, dat kan toch niet hé? Dat zullen wel tomaten zijn met een waterkop.

JAN : (*Op, samen met Elza langs voordeur*) Dag. (*Gaan iets drinken uit de ijskast in de keuken*)

FEEL : Hoe is't, is 't bijna droog?

JAN : Ik denk dat we het morgen kunnen binnenhalen. Wat zei Pien van het weer?

FEEL : Dat weet ik niet. Tegen dat het ging komen wat ik moest weten, slikte hij zoveel woorden in, dat ik er niets van verstaan heb.

JAN : Als het morgen droog blijft, halen we het binnen.

ELZA : Morgen?... Dat zal moeilijk zijn, want morgen moet ik naar Leuven.

JAN : Oh??? Was dat morgen al? (*Af naar keuken*)

FEEL : Ik bemoei er mij niet mee, maar zouden het allemaal geen zotte kosten zijn?

ELZA : Dat kan wel maar, ... Als ik het niet doe, dan maak ik mij later misschien verwijten dat ik het niet gedaan heb.

FEEL : Ja.

ELZA : Ge weet niet wat dat is.

FEEL : Jawel Elza. Ik versta dat heel goed, weet ge. Neemt gij morgen de bus
maar, ik zal wel helpen aan het hooi. Maar dan moet gij voor mij ook
eens iets doen.

ELZA : Wat?

FEEL : Dan moet ge, als ge in Leuven bent, ons Leentje eens opzoeken. Ik heb
haar adres hier liggen. En dan moet ge eens zeggen dat ze nog een
vader heeft. (*Ontroerd*) En dat hij eens graag zou weten hoe het met z'n
dochterke is. En dat hij haar nog eens graag zou zien.

ELZA : Dat zal ik zeker doen.

FEEL : Want dat is nu al langer dan een jaar geleden dat zij nog hier geweest is.

ELZA : Ze zal zij gelukkig zijn met haar man hé!

FEEL : Nee ... Dat is niet waar. Met zo een *voyou*. Dat was geen man voor haar.
Een profiteur was dat. En nen dikke.

ELZA : Die zal wel veranderd zijn.

FEEL : Zo'n krapul dat verandert niet. Weet ge wat daar van is? Zij is
ongelukkig en daarom durft zij niet meer bij mij te komen. Want ze ziet
mij graag en ze weet dat ze mij nu veel verdriet doet. Daarom ... Er
scheelt iets anders.

ELZA : Ik zal wel eens gaan kijken. Dan zult ge weten wat er scheelt.

JAN : (*Op vanuit keuken*) Nu lopen die daar nog rond.

FEEL : Wie?

JAN : Antoine, de garde en ne meneer.

ELZA : Daarstraks toch ook al.

JAN : Wat zouden die eigenlijk nodig hebben?

ELZA : Wie weet dat. De garde komt precies hier naartoe.

FEEL : Zet dan maar rap het bier uit de ijskast, want anders is het leeg.

JAN : Daar scheelt iets, want zie eens hoe hij zijne kop steekt.

FEEL : Wat zegt ge daar tegen? ... Kop? ... Naar mijn mening is dat meer een holle ruimte.

ELZA : Ja, ja. Hij komt naar hier! *(En iedereen zet zich)*

GARDE : *(Op voordeur)* Hello everiebodie... Was te madder mit joe?

JAN en ELZA : Dag garde.

FEEL : Dag Antoine.

GARDE : Weet ge met wie ik daar bezig ben?

JAN : Nee.

GARDE : Dat weet ge niet hé!

ELZA : Nee.

GARDE : Mr. Caers ... Mr. Caers. In 't frans Mesjeu Bougie ... En weet ge wat die is?

ELZA : Nee.

GARDE : *(Tot Elza)* Dat weet ge niet hé!

GARDE : Een landmeter.

ELZA : Allez jongen ... een landmeter.

GARDE : Ja, dat is iemand die, die ... allez, die land meet hé.

ELZA : Ja ja, dat zal wel.

GARDE : En weet ge wat die aan 't doen is?

ELZA : Nee.

GARDE : Dat weet ge niet hé.

ELZA : Nee.

GARDE : Land aan 't meten (*lacht*) ... om een nieuwe steenweg te leggen.

JAN : Is dat een kasseilegger?

GARDE : Nee nee, een landmeter. Er komt een nieuwe steenweg hier, prrrrt dwars door uwen hof... los over uw kiekekot, rakelings naast uw houtmijt.

JAN : Kom kom garde. Zo'n vaart loopt het nog niet.

GARDE : Nee, nee. Zo'n vaart loopt het nog niet, maar ... Toe bie of not toe bie. Dat is de kwestjen.

GARDE : Hij is van het Ministerie van Bruggen en Wegen. (*Trekt aan z'n oorlel*) Hoort ge dat! Bruggen en Wegen. Geen prullen hé!

JAN : Nee nee.

GARDE : En die is belast met de voorlopige opmetingen voor een nieuwe baan die ... zou ...kunnen ... komen. En ik druk op "kunnen". Joe snap hit?

JAN : 't Is dus nog niet zeker.

GARDE : Nee, nee, 't is nog niet zeker.

JAN : En hier achter ons huis?

GARDE : Ja. Hier prrrrt dwars door uwen hof, los over uw kiekekot, rakelings langs de houtmijt. Maar daar kwam ik eigenlijk feitelijk niet voor binnen. Dat zou je wel gezien hebben als ze er lag. Als ge uw kiekekot niet meer kon vinden (*schiet in een oorverdovende lach*).

(De anderen lachen niet en bekijken de garde die langzaam en ambetant stopt met lachen).

GARDE : Ik zou graag eens drinken.

ELZA : En wat drinkt ge graag?

GARDE : Wat hebt ge allemaal?

ELZA : Een flesje bier of een borrel of een tas koffie.

GARDE : Een borrel is goed genoeg.

ELZA : *(schenkt in)*

FEEL : *(Is langzaam opgestaan)!!!* Wat zijt gij nu feitelijk allemaal aan 't vertellen? Leg nu eens serieus uit wat er scheelt!

GARDE : Wel, een nieuwe baan hier dwars ...

JAN : Garde, alstublieft zwijgt!!

GARDE : Lissen, 't is 't volgende : de baan Turnhout - Leuven geeft verbinding van de Kempen tot in Holland naar Brussel, joe sie? Daardoor is die overbelast. En veel te veel gerij, O.K.?

ELZA : *(schenkt intussen steeds bij en zet ook de koekjesdoos op tafel, waar alleen de garde zich te goed aan doet)*

GARDE : En aangezien het aantal voertuigen van jaar tot jaar nog toeneemt, moeten er dus bredere en meer banen komen, joe snap hit?

JAN : Hoe breed dan wel?

GARDE : Drie of vier vakken. Anders hebben ze verstoppingen.

JAN : Drie of vier vakken??

GARDE : Ool raajt. Daar komt nog bij dat men van hogerhand besloten heeft om de drukke banen zoveel mogelijk weg te houden uit de dorpskommen omdat dit te gevaarlijk is. O.K.?

JAN : Natuurlijk.

GARDE : Of koors, met de kinderen die oversteken en zo.

JAN : Dat weet ik ook.

GARDE : Dus, daar waar het enigszins mogelijk is, meebie, gaat men zogezegd een ring rond de dorpskom trekken en tegelijkertijd verbreden.

JAN : Drie of vier vakken...

GARDE : Joe snap hit. Drie of vier vakken. Geef mij ook eens een taske koffie Elza, voor bij de koekskens. Want van die borrel word ik hig.

JAN : Zat zeker...

GARDE : Voor Herselt bestaat die mogelijkheid er wanneer we in de Kaaistraat rechtdoor gaan. Zo door het Asbroek en de Limberg en dan terug op de oude baan komen aan de Venusberg of op de Hogeweg, naargelang het best uitkomt. En dan zo in één trek over Aarschot naar Brussel, immer grade aus.

JAN : Dus als ik het goed versta, dan zou er hier achter een baan komen die hier onze grond en het Asbroek en alles in twee snijdt?

GARDE : Ja ... Los over het kieke....

JAN : Maar hou nu toch eens uwe mond dicht met uw kiekekot! Gij zijt nog erger dan een kieke gij!

GARDE : Ssssst ... niet zenuwachtig worden,... doessemau, doessemau.

JAN : Ja maar dat gaat toch zo maar niet! En dan die boeren hier, die kunnen niet meer aan hun veld. Al mijn veld ligt langs ginder!

GARDE : Daar vegen ze bij hogerhand hun voetekens aan.

ELZA : De Juul hiernaast is juist van 't zelfde.

JAN : Ja. Die zijn weiden liggen allemaal aan die kant. Ik zie hem al alle dagen zijn koeien over die baan zetten.

GARDE : Dan moet men daar maar een rode driehoek zetten met een koe op. “Opgepast koeien “.

JAN : En anders moeten ze u daar maar zetten, dat is bijna hetzelfde.

GARDE : Oei, oei, oei. Nu is hij in z'n gat gebeten.

JAN : Maar ja. Gij hebt er geen last van hé.

GARDE : Nee? Amaai ... ik moet toch ook ... euh... nee. Eigenlijk feitelijk niet.

ELZA : En dan hier op de Herentalsesteenweg. Dan hebben ze daar toch een kruispunt!

GARDE : Of een brug erover hé. Zo zie. *(Neemt ondertussen een suikerklontje, met een boog naar z'n koffie, sopt in en zuigt het klontje uit. Dat laatste doet hij tijdens het gesprek verschillende keren)*

JAN : Een brug? Ze kunnen toch ook lichten zetten.

GARDE : Hebt ge dat liever? O.K. lichten, rood, oranje, groen.

Het zou dus dezelfde baan worden als hiervoor in Westerlo. Een brede baan. Een pechstrook, een groene strook en een fietspad. En dit in twee richtingen *(handgebaar links - rechts)* purrt - purrrt.

JAN : Amaai, dat is 25 meter breed!

GARDE : Ja, en dan dat lawaai. Al die zwaar camions hier 's nachts voorbij daveren. Dan is 't gedaan met slapen hoor. En van veel wakker te liggen (*lachend*) dat is gevaarlijk. Daar komen kleine kinnekes ...(*stopt - kijkt naar Elza*) . Pardon Elza, dat had ik beter niet gezegd.
(*Al lachend*) Want gij kunt geen kinnekes krijgen hé?

JAN : Ja 't is al goed. Roept het af op de preekstoel!

FEEL : (*Staat op*) Zeg maar ... Dat is toch stom wat ze doen. Dat kan allemaal veel simpelder. Als ze nu van in Zammel eens gewoon de baan over Veerle en Molenstede verbreden, dan zijn ze toch direct in Diest op die nieuwe autostrade, en die gaat toch over Leuven naar Brussel!

JAN : Ja, dat is dezelfde die in Aarschot komt.

GARDE : Dat is inderdaad mogelijkheid number toe. Dat wordt nog onderzocht.
Het grote nadeel daarvan is dat dat wel een eind om is, joe sie, en ...wie rijdt er nu over Diest naar Leuven?

JAN : Ne garde die niet al te slim is misschien?

GARDE : Sorry. Ik kan er ook niks aan verhelpen. Ik doe gewoon m'n werk. We zullen wel zien, O.K.?
(*Staat recht*) Voila, m'ne koffie is leeg. Dan gaan we nog maar wat doen, want anders krijgen we niet gedaan. Ik zal nog maar een koekske meenemen voor mesjeu Bougie zeker (*en neemt enkele koekjes*).

JAN : Eén? Een handvol bedoelt ge.

GARDE : (*Toont hand*) Een handsvolleke, ... een handsvolleke koekjes voor

mijne maat mesjeu Bougie. Bedankt voor de koffie en voor de koekskens.

ELZA : *(Begeleidt hem tot aan de deur).*

GARDE : Sie joe leeter allegeeter.

FEEL en JAN : *(Zitten er verslagen bij).*

ELZA : *(Komt naast Jan staan en legt haar hand op zijn schouder)*

GARDE : *(Terug op)* Zeg, uw kiekens zijn uitgebroken.

ELZA : Dat geeft niet, die lopen altijd los.

GARDE : Ja? ... Amaai ... Dat zal u ze toch moeten afleren als die nieuwe baan hier komt, want anders zullen de pluimen nogal vliegen denk ik. Sie joe leeter. *(Aflangs voordeur)*

JAN : Ja, ...allegeeter ... Dat is toch een vervelend mens hé.

ELZA : *(ruimt af)*

FEEL : Zou dat nu waar zijn?

JAN : Dat weet ik niet, maar dat zou een ramp zijn.

FEEL : Ik zal eens tot bij de burgemeester gaan en eens luisteren. Dan moet die dat maar verhinderen.

JAN : Wat kan die prulleman daar nu aan doen?

FEEL : Ja ja, die kan meer dan ge denkt. Misschien door een telefoontje naar de één of andere hoge piet van zijn partij ...

JAN : Voor z'n eigen partij zal die wel zorgen. Het is niet zeker dat hij weet hoe hij moet telefoneren. Nee, nee, daar moet ge bij andere mannen voor te biechten komen. Ik zal eens naar Witvrouwe bellen, die is

volksvertegenwoordiger, die zit aan de bron.

FEEL : Die paljas, grote woorden geven, dat kan die. Maar als het er op aan komt is het ook niets.

JAN : We zullen wel zien (*Af langs voordeur*)

ELZA : En zo is dat elke dag iets anders.

FEEL : Ja, maar zo ver zijn we nog niet hoor.

ELZA : (*zet zich - teneergeslagen*)

FEEL : Kom, kom, koppeken omhoog ... Seg (*en zet zich bij haar neer*).

Ge moet nog eens iets doen voor mij. Als ge morgen in Leuven bij ons Leentje komt hé, ... hier ... geef haar dit dan eens. (*geeft haar geld*) .

Want ik weet dat ze in armoe leeft met zo'n luiaard van ne vent.

ELZA : Ik zal 't doen (*af in keuken*).

FEEL : (*Kijkt naar foto*) Ik heb ze vijfduizend frank gegeven, dan kan ze eens iets kopen voor zichzelf dat die ander niet weet. Zeg, hebt ge dat nu gehoord van die nieuwe baan? Dat zou een ramp zijn hé. ... Maar ja, ... zo ver zijn we nog niet.

JAN : (*Op vanuit voordeur*) Kom nu eens kijken : Wis met hare geitebok op wandel.

FEEL : (*Voor 't venster*) Oei, ...nu scheelt er iets, zie ze eens lopen.

Waarschijnlijk is ze de garde tegengekomen, en nu moet ze weten wat er scheelt. Wacht eens, we zullen eens een pad in hare korf zetten sé.

JAN : (*Lachend*) Vooruit, hou u serieus, ze is daar.

LEWIS : (*Oud vrouwtje - snottert veel - Op vanuit voordeur*) Waar is hij, ...waar

is hij.

JAN : Dag Lewis, wat scheelt er?

LEWIS : Waar is mijne brief ?

JAN : Uwe brief?

LEWIS : Ja, mijne brief.

JAN : Welke brief?

LEWIS : Wel, mijne brief.

JAN : Hebt gij ne brief?

LEWIS : Ja, ik heb een brief.

JAN : Wie zegt dat?

LEWIS : De garde.

JAN : De garde?

LEWIS : Ja, ik ben hem tegengekomen en hij zei dat hij hier een brief voor mij
gebracht heeft.

JAN : Waarom?

LEWIS : Om m'n drie dagen te gaan doen zei hij. Naar Brussel naar een schoon
kasteeltje.

JAN : Gij, drie dagen naar Brussel?

LEWIS : Ja, gratis eten en slapen in een schoon klein kasteeltje.

JAN : Maar gij kunt toch niet lezen Lewiske!

LEWIS : Dan moet gij hem maar voorlezen.

FEEL : (*Is opgestaan en zoekt een brief*) Hier sé Lewiske, dat is uwe brief sé. Ik
zal hem eens voorlezen (*verzint iets terwijl hij doet alsof hij leest*)

Geachte Mevrouw Lewis,

Hiermede hebben wij de eer en het genoegen u uit te nodigen om volgende week vrijdag, zaterdag en zondag naar Brussel te komen naar het klein kasteeltje. Het eten en slapen zijn er gratis.

Uw komst gaarne tegemoet ziende, tekenen wij hoogachtend.

P.S. Slaapkleed, tandenborstel en scheergerief niet vergeten.

LEWIS : *(geheel uit haar lood geslagen)* Oeiejoeiejoeie. Ik naar Brussel. Daar heb ik nu altijd al van gedroomd sé.

JAN : Ja Lewis, dat zijn lappen. Nu gaat ge nog een nieuw kleed moeten kopen.

LEWIS : En een slaapkleed, want dat heb ik niet.

JAN : Hebt gij geen slaapkleed?

LEWIS : Neen. Ik hou m'n hemd en m'n broek altijd aan. Dat is warm genoeg.

FEEL : En uw scheergerief meebrengen staat er op.

LEWIS : Maar ik scheer mij niet hoor.

FEEL : Dan neemt ge dat van mij maar mee, want ge begint volgens mij toch al een beetje baard te krijgen. En als ze 't moesten zien.

LEWIS : Oeiejoeiejoeie, en juist nu onze Tuur ziek is.

JAN : Jullie Tuur?

LEWIS : Wel ja, m'ne bok. Ik heb hem bij sé. Wil ik hem eens binnen halen?

(wil buitengaan)

JAN : *(Houdt haar tegen)* Neen neen, laat hem maar buiten, met die stank.

LEWIS : Dat riekt ge niet. Bij mij loopt die altijd binnen. En nu zeker, want ik ben er juist mee naar de dierenarts geweest, en ik moet hem goed warm

houden zegt hij. Hij kucht altijd. Zo sé. (*En kucht*)

JAN : Hoe doet hij?

(*Het nu volgende liedje kan ook weggelaten worden*)

LEWIS : (*Zingt*) :

Refrein :Kuch, kuch zegt mijn bokske

Hij kucht maar och God.

Hij is toch zo ziek.

Hij wordt zo slap als een vod.

Kuch kuch kuch...

I. De veearts die zei : dat is een fleures madam.

Ge zoudt nu toch zeggen hoe dat zoiets kan.

Waarschijnlijk wat trek als hij goed stond in 't zweet.

Maar hij moest geen dienst doen, hij staat nooit niet heet.